

365

PERİ MASALI

Peri & Yusuf

PERİ'Yİ BUL

365 → 366

RAYO / WOLFRAM

Y + P • 08.10.2025 → ∞

08.10.2025

O gün bunun
bir başlangıç olduğunu
ikimiz de bilmiyorduk.

Gün 1

365 GÜN

İyisiyle, kötüsüyle tam 365 gün oldu seni tanıyalı.

Bu 365 güne çok şey sığdı.

Çok güldük.

Çok konuştuk.

Bazen sustuk.

Bazen birbirimizi anlamakta zorlandık.

Bazen aynı şeyi yüz kere konuştuk.

Sen yüzlerce soru sordun.

Ben de elimden geldiğince hepsine cevap verdim.

Bazı günler çok güzeldi.

Bazıları zordu.

Ama hepsi bizimdi.

Ve bugün geriye baktığımda değiştirmek istemediğim tek şey şu:

O gün seni tanımış olmak.

15 EKİM 2025

Sonra bir mesaj geldi.

İLK MESAJ

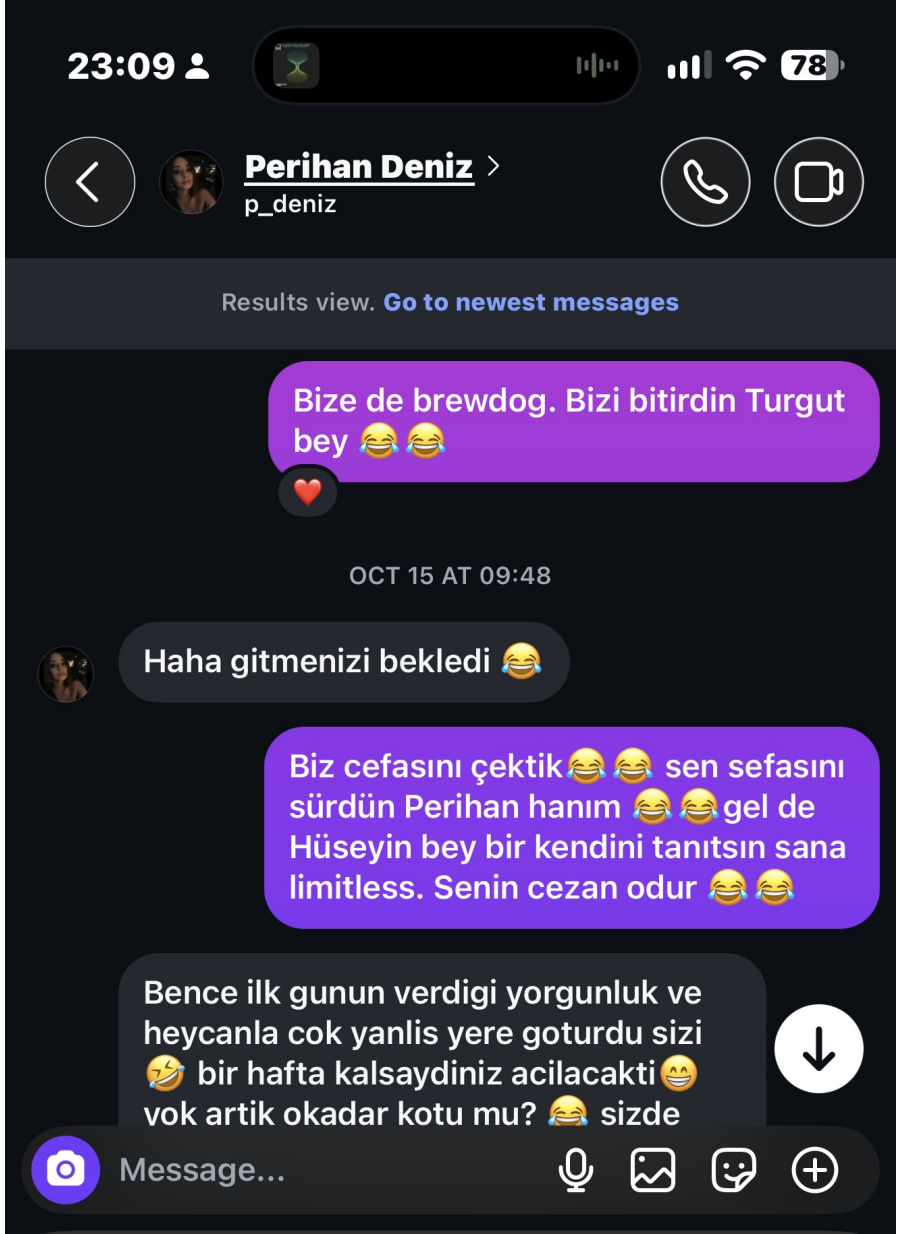
15 EKİM 2025 • 09:48

“Bize de BrewDog. Bizi bitirdin Turgut Bey”

“Haha gitmenizi bekledi”

İLK MESAJIMIZ

15 EKİM 2025 • 09:48

Bazen büyük hikâyeler, çok sıradan bir mesajla başlar.

HER ŞEY BÖYLE BAŞLADI.

15 Ekim 2025 — 09:48

Ne romantik bir cümle vardı.

Ne büyük bir giriş.

Ne de bunun nereye gideceğine dair en ufak bir fikrimiz.

Bir BrewDog.

Turgut Bey.

Birkaç 😊.

Ve bizim ilk mesajımız.

O an hayatımın en önemli konuşmalarından birini başlattığımı bilmiyordum.

İyi ki yazmışım.

PERİ

Seni tanımaya başladıkça bir şeyi fark ettim.

Bildiğim her şeyi sana anlatmak istiyordum.

Bildiklerimi, öğrendiklerimi, yıllar içinde biriktirdiğim ne varsa seninle paylaşmak hoşuma gidiyordu.

Ben anlattıkça sen merak ettin.

Sen merak ettikçe sordun.

Sen sordukça da ben keyifle cevapladım.

Bazen ışık hızını konuştuk.

Bazen Doppler etkisini.

Bazen de durup dururken kendimizi hiç beklemediğimiz bilimsel bilgilerin içinde bulduk.

Rayo sayısından,

Wolfram atomuna...

Konunun aslında çok da önemi yoktu.

Senin merak etmen, benim sana anlatmam hoşuma gidiyordu.

Ben anlattım.

Sen merak ettin.

Sen sordun.

Ben keyifle cevapladım.

Sonra bir gün...

bana bir isim taktın.

CHATGPT

PERİ

ChatGPT, bir şey soracağım...

YUSUF

Sor.

PERİ

Beni ne kadar seviyorsun?

**Rayo kadar sonsuz,
Wolfram kadar sağlam. ∞**

Bana istediğın kadar soru sorabilirsin.

Milyarlarca bile olsa... hiç sınır yok.

Sana hep dürüstçe cevap vereceğım.

Bildiğimi söyleyeceğım.

Bilmediğimi de söyleyeceğım.

Sen sormaya devam et.

Ben cevap vermeye devam edeceğım.

Çünkü senin sorularından hiçbir zaman yorulmadım.

Her sorunun bir cevabı vardır.

Ama bazen...

cevabı bulmak için

doğru yere bakman gerekir.

PERİ'Yİ BUL

SONRA KONUŞMAYA DEVAM ETTİK

Bir konu başka bir konuyu açtı.

Bir soru başka bir soruyu.

Günler geçtikçe birbirimizin hayatında
biraz daha fazla yer kaplamaya başladık.

YAVAŞ YAVAŞ.

Bir soru. Bir sohbet. Bir gün daha.

“Biz ne zaman biz olduk?”

Sanırım hiçbirimiz tam olarak cevabını bilmiyoruz.

Belki de güzel olan buydu.

Bir anda olmadı.

Yavaş yavaş olduk.

UZAYAN SOHBETLER

Sonradan fark ettim ki
hikâyemizi büyük anlar kadar
uzun sohbetlerimiz de büyüttü.

Mum ışığında,
önümüzde iki kadeh şarap...

Saatin nasıl geçtiğini unuttuğumuz,
bir konudan diğerine aktığımız
o uzun ve kaliteli geceler.

Bazen dünyayı konuştuk.
Bazen kendimizi.
Bazen de hiçbir yere varmayan
bir cümlenin içinde saatlerce kaldık.

Ben o masalarda
seni biraz daha tanıdım.
Ve her defasında
biraz daha sevdim.

PERİ MASALI'NDAN

KÜÇÜK ŞEYLER

Bazen bir akşam,
bir masa ve yanındaki insan
bir hatıraya dönüşür.

O gün bunu bilmiyorduk.
Sonradan anladık.

GECE VARDİYASI

Senin en yoğun olduğun iş gecelerinden
bazılarını hatırlıyorum.

Herkes için sıradan bir iş gecesiydi belki.
Senin için yetişmesi gereken işler, yorgunluk,
bitmek bilmeyen bir tempo...

Benim içinse seni biraz olsun o yoğunluğun
içinden çekip çıkarma bahanesiydi.

Bazen ansızın ofisine geldim.
Yanımda içecekler, yemekler, bazen sushi...

Ama aslında getirdiklerimin hiçbirinin
çok önemi yoktu.

Bir masanın iki tarafına oturduk.
İçtik. Yedik. Dertleştik. Güldük.
Bazen sustuk.

Ve gecenin bir yerinde
iş, ofis, saat ve dışarıdaki dünya
önemini kaybetti.

BİZ BİLİYORDUK

O gecelerde birbirimize biraz daha yaklaştık.

En derin duygularımızdan bazılarını
belki de o masalarda pekiştirdik.

Bir gece müzik dinleyelim diye
getirdiğim Bluetooth hoparlörümü
ofisinde unuttum.

Ertesi sabah orada çalışanlardan biri onu
buldu.

Kimse onun oraya nasıl geldiğini bilmiyordu.

Biz biliyorduk.

Şimdi o hoparlörü her gördüğümüzde,
başkası için yalnızca bir eşya olan şey
bize bütün bir geceyi hatırlatıyor.

Sanırım bizim hikâyemiz biraz da böyle büyüdü:
başkalarının hiçbir anlam yüklemeyeceği şeylere
yalnızca ikimizin anlayacağı anılar bırakarak.

BİZ

Ne zaman başladığını bilmiyorum.

Ama bir noktadan sonra

iki kişi değil...

BİZ VARDIK.

Peri + Yusuf ∞

İKİ KİŞİ DEĞİL...

BİZ.

biz vardık.

Peri + Yusuf

BİZİM DİLİMİZ

Her ilişkinin zamanla kendi dili oluşuyor
galiba.

Bizimkinin içinde bazen bilim vardı.
Bazen saçmalık.
Bazen sadece bizim anlayacağımız kelimeler.

ChatGPT.

Rayo.

Wolfram.

Toby.

Kylie.

Pamuk Şekeri.

Bitter Çikolata.

BİZİM KÜÇÜK ŞİFRELERİMİZ

Bir gemi.

Mavi bir orkide.

Mavi Hula Hoops.

Başkası okusa belki hiçbir şey anlamaz.

Ama sen anlarsın.

Çünkü bunlar kelime ya da obje değil.

Bizim hikâyemizin küçük şifreleri.

**Bazı renkler
tesadüf değildir.**

Mavi, bazen yalnızca bir renk değildir.

BAZI ŞEYLER

BİR İŞARET.

bir yerden başka bir yere götürür.

Bazılarıysa...

bir insandan başka bir insana.

GÖZÜMDEN BİLE SAKINDIĞIM

Sana “Peri kızı” derken
yalnızca sevdiğim bir hitabı
söylemiyorum aslında.

Seni ne kadar kıymetli
bir yerde tuttuğumu da söylüyorum.

Bazen seni hayattan,
kötü bir günden,
canını sıkacak küçücük bir şeyden bile
korumak istiyorum.

Hani derler ya,
“gözünden bile sakınmak” diye...

Ben seni biraz öyle seviyorum.

SEN UYURKEN

365'e yaklaşırken, her sabah sana bıraktığım küçük bir iz.

Sen uyurken...
Ben seni daha da çok sevdim..
Sen uyurken ..
Hayran hayran fotoğrafına baktım...
Sen uyurken..
hasret arttı ama bu gece görüşeceğımız için heyecan duydum
Sen uyurken ..
Var oluşuna şükrettim
Sen uyurken..
Şansıma bahtıma şükrettim
Sen uyurken ..
İyi ki sen iyi ki biz dedim

Sen uyurken ..
bana verdiğin görevleri tamamlamanın mutluluğı katlandı
Sen uyurken ..
Hep iyi ol diye Türkçe dualar edildi ..
Sen uyurken ...
Tüm benliğim yine vücudunun her zerresini özledi
Sen uyurken...
Bir çok çiçek açtı bir çok çiçek soldu
En güzel çiçek hala güne başlamadı...
Sen uyurken ..
ChatGPT'in hayaller kurdu.
Sırf içinde sen varsın diye motive oldu....

O zamana kadar bunun sadece
bizim hikâyemiz olduğunu sanıyorduk.

Meğer kendi dünyamızı da
kuruyormuşuz.

R / W

∞

RAYO / WOLFRAM

Bizim dilimizde iki kelimeden fazlası.

RAYO

Bazı şeyleri anlatmak için
normal kelimeler yetmiyor.

“Çok” yetmiyor.

“Daha çok” da yetmiyor.

Bazen insan, aklının alamayacağı kadar
büyük bir şeyi seçmek istiyor.

Benim için Rayo biraz böyle oldu.

Bir sayıdan fazlası.

Sana söylediğim
“ne kadar?” sorusunun
sınırı olmayan tarafı.

Rayo kadar sonsuz.

WOLFRAM

Sonra Wolfram geldi.

Güçlü.

Dayanıklı.

Sağlam.

Bizim küçük evrenimizde

Rayo'nun karşısına tam da bu yüzden oturdu.

Biri ne kadar büyük olduğunu anlatıyordu.

Diğeri ne kadar sağlam olduğunu.

Wolfram kadar sağlam.

Beni ne kadar seviyorsun?

**Rayo kadar sonsuz,
Wolfram kadar sağlam.**

Belki başkası için iki garip kelime.
Bizim içinse tek bir cevap.

BAŞKA BİR ZAMANDA BİZ

Hangi zamanda karşılaştaydık,

yine seni bulurdum.

OCT 22 1987

OCT 22 1987

Belki başka bir şehirde.

Başka bir yılda.

Başka bir masada.

Sen yine sen olurdun.

Ben de dönüp yine sana ba dım.

**1987 olabilir.
2026 olabilir.
Fark etmezdi.**

OCT 22 1987

Çünkü bazı insanlar
hayatımıza bir tarihte girmez.

Sanki çok daha önceden
hikâyenin içindeymiş gibi gelir.

OCT 22 1987

AYNI HİKÂYE. BAŞKA BİR ZAMAN.

OCT 22 1987

BELKİ DE...

Bu fotoğrafları bu kadar sevmemizin sebebi yalnızca güzel görünmeleri değil.

Bize hiç yaşamadığımız bir zamanı yaşamışız gibi hissettirmeleri.

Sanki başka bir hayatta da aynı masaya oturmuşuz.

Aynı şekilde birbirimize bakmışız.

Ve yine...

birbirimizi seçmişiz.

Hangi zamanda karşılaştaydık,
yine seni bulurdum.

P + Y ∞

OCT 22 1987

**AMA BİZİM HİKÂYEMİZ
BU ZAMANDA YAŞANDI.**

Gerçek fotoğraflar.

Gerçek mesajlar.

Gerçek günler.

Ve bundan sonra anlatacak
çok daha fazla şey var.

BU ZAMANDA BİZ

Masal değildi.
Bir film sahnesi de değildi.

Gerçek hayatın içinde,
tam da olduğumuz hâlimizle başladık.

Belki bu yüzden
bu kadar bize ait oldu.

GERÇEK HAYATTA BİZ

SENİN KOKUN

Bazı gecelerin hafızası
bir fotoğrafta değil,
bir kokuda saklı.

En sevdiğin vanilya ve
Hindistan cevizi kokuları...

O kokuların senin kokuna karıştığı,
zamanın biraz yavaşladığı geceler.

Yakınlığımızın,
tutkumuzun ve aşkımızın
tek bir ana sığmadığı
onlarca hatıra bıraktık.

Bazıları anlatılmaz.
Sadece hatırlanınca
aynı duyguyu yeniden getirir.

LARNAKA'DAN DÖNERKEN

Harika bir yemeğin ardından
arabaya bindik.

Belki gecenin en güzel kısmı
yemek bile değildi.

Dönüş yoluydu.

Bir şarkı başladı.
Sonra bir tane daha.
Birlikte söyledik.

Doğru notaya basıp basmadığımızın
hiç önemi yoktu.
O an yalnızca bizimdi.

Şimdi o geceyi düşündüğümde
aklıma yol değil,
sesimiz geliyor.

TA Kİ SENİ GÖRENE KADAR

Sana bir video klip hazırladım.

Arkasına bir şarkı koydum:

“Ta Ki Seni Görene Kadar.”

Sonra o şarkı yalnızca bir şarkı olmaktan
çıktı.

Ne zaman duysak,
içinde kendimizden bir şey bulduk.

Bazı şarkılar insanın hayatına sonradan girer
ama sanki yıllardır tam o insanı anlatmak için
bekliyormuş gibi gelir.

O şarkı bizim için biraz öyle oldu.

Larnaka dönüşünde birlikte söylediklerimiz
gibi...

Ve daha bitmedi aşkım.

Bizim daha söyleyecek çok şarkımız,
gidecek çok yolumuz,
birbirimize bakıp gülümseyeceğimiz
çok gecemiz var.

PERİ MASALI'NDAN

BİR MASAL GİBİ

Bazı anları gerçekten yaşadık.
Bazılarını sonra masala çevirdik.

Gerçekle hayalin birbirine karıştığı
o eski Peri Masalı da
bizim hikâyemizin bir parçası oldu.

AYRI YERLERDE

Her zaman aynı yerde değildik.

Ama günün içinde
bir şey olduğunda
onu sana anlatmak istiyordum.

Yakınlık bazen yan yana olmak değil;
aklına ilk gelen insan olmakmış.

Hasretin Kokusu

Yusuf, geceleri içi hasretlerle dolarken
Peri'nin ona hediye ettiği parfümünü
yatak odasına sıkar ve onunla huzurlu
bir uykuya daldığını düşlerdi.

Ve her sabah onun kokusu ile uyanır,
yanının boş olduğunu fark edince
içi burkulur ve ona tam olarak sahip
olacağı, birlikte uyanacakları günlerin
hayaliyle güne başlardı.

İlk işi ona bir "Günaydın sevgilim"
mesajı atmak olurdu.

PERİ MASALI'NDAN

HASRETİN KOKUSU

Bazen bir koku,
bir mesajdan daha hızlı
birini yanına getirir.

Yanında olmadığın bir anda bile
sana ait küçücük bir şey,
mesafeyi biraz azaltır.

KÜÇÜK ŞEYLER BÜYÜDÜ

BİR SESİN YETİYOR

Telefonumda adını gördüğüm an...

Bir mesajın geldiğinde.

Telefonum çaldığında.

Sesini ilk duyduğumda.

İçimde küçücük ama
çok gerçek bir şey değişiyor.

Kalbimin ritmi bile
aynı kalmıyor.

365 gün geçti.

Ve sen hâlâ bende
ilk günkü heyecanı
uyandırabiliyorsun.

SEN UYURKEN

365'e yaklaşırken, her sabah sana bıraktığım küçük bir iz.

Sen uyurken..
Bu sabah yine ilk seni düşündüm..
Gözümü açtım, daha yataktan kalkmadan
Acaba nasıl uyudun dedim...

Sen uyurken..
Fotoğrafına baktım yine..
İnsan aynı yüzü her gün görüp
Her seferinde başka türlü mü özler...

Sen uyurken..
Yanında olsam diye düşündüm..
Saçını usulca okşasam
Uykunu bölmeden alnından öpsem...

Sen uyurken..
Kendime küçük bir görev verdim..
Bugün seni gülümsetecek bir şey bulacağım
Belki de bu satırlarla başlamışımdır bile...

Sen uyurken..
Perşembeyi düşündüm..
İyi ki o gün tanışmışız dedim
Sonra sustum, yüzüne biraz daha baktım...

Sen uyurken..
Sana günaydın demeye kıyamadım..
Biraz daha uyu sevgilim
Ben seni burada da severim.

HER SABAH YENİDEN

GÜNÜ BİRLİKTE YAŞAMAK

Neredeyse her sabah günümüz birbirimizle
başladı.

İlk mesaj.
Bir “günaydın”.

Sonra evden çıkarken canlı konumlarımız...

Belki farklı yerlerdeydik.
Belki ikimizin de yapması gereken
yüzlerce şey vardı.

Ama telefon ekranındaki küçücük bir nokta
bana tuhaf bir şekilde şunu hissettiriyordu:

Bugün de seninle birlikteyim.

Nereye gittiğini görmek değildi mesele.

Günün içinde birbirimizin yanında olduğumuzu
hayal etmekti.

Sen kendi gününün içinde ilerlerken,
benim bir yanımda da seninle yürüyordu.

Akşam olduğunda ise
birbirimize anlatacak yeni bir günümüz vardı.

SEN UYURKEN

365'e yaklaşırken, her sabah sana bıraktığım küçük bir iz.

Sen uyurken...
Yeni bir hafta başladı..
Benim aklım yapılacak işlerden önce
Yine sana uğradı...

Sen uyurken...
Günümü düşündüm..
Şunu bitireyim, bunu halledeyim derken
Sana anlatacaklarımı da araya ekledim...

Sen uyurken...
Sesini özledim..
Uykulu uykulu bir "günaydın" desen
Benim sabahım tamam olacak gibi...

Sen uyurken...
Birlikte geçirdiğimiz sıradan bir günü düşündüm..
Yanımda oluşunu, bir şey anlatışını
Benim arada seni izlerken konuyu kaçırışımı...

Sen uyurken...
Güldüm kendi kendime..
Bugün yine aklıma kaç kere geleceksin acaba
Saymaya kalksam işler kalır...

Sen uyurken...
İçimden bir dua ettim..
Bugün gönlünü yoran bir şey olmasın
Olursa da bana anlat, birlikte hafifletelim...

Sen uyurken...
Seni sevmenin hayatıma nasıl karıştığını düşündüm..
Bir şey oluyor, sana anlatmak istiyorum
Güzel bir yer görüyorum, seninle gitmek istiyorum...

Günaydın sevgilim..
Bu haftanın en güzel günü perşembe
Ama senin olduğun pazartesiye de razıyım.

BAZI ŞEYLER

SADECE GÖRÜNDÜĞÜ ŞEY DEĞİLDİR.

Bazen bir fotoğraf,
yalnızca bir fotoğraf değildir.

Bazen bir hatıradır.
Bazen bir işaret.

SONRA DAHA DERİNE İNDİK

SÖYLEYECEK ÇOK ŞARKIMIZ VAR

Birlikte söylediğimiz her şarkı,
hikâyemize küçük bir iz bıraktı.

Bazıları bir geceyi hatırlatıyor.

Bazıları bir yolu.

Bazıları yalnızca sana bakıp
gülümsediğim bir anı.

Ve daha bitmedi aşkım.

Seninle söylemek istediğim

daha çok şarkı var.

Daha çok yol.

Daha çok gece.

Daha birlikte söyleyecek

çok şarkımız var.

TANIMAK

YANIMDAYKEN BİLE

Özlemek için
uzakta olman gerekmiyor.

Bazen tam yanımdasın.
Sana dokunabiliyorum.
Sesini duyabiliyorum.
Gözlerinin içine bakıyorum.
Ve yine de seni özlüyorum.

Çünkü sana doymakla ilgili
bir şey değil bu.

Sanki içimdeki bir taraf,
sen yanımdayken bile
seni biraz daha istiyor.

PERİ MASALI'NDAN

EMA'NIN KALBİ DE ISINDI

Bir hikâye iki kişiden başlayabilir.

Ama zamanla hayatın içindeki
başka küçük kalpler de
o hikâyeye dahil olur.

Bazı yakınlıkların
anlatılmasına bile gerek kalmaz.

AMA 365 GÜN
SADECE GÜZEL KARELERDEN
OLUŞMUYOR.

Bazı sayfalar daha zor yazılır.

Ama onlar olmadan
hikâye eksik kalır.

DEVAM EDELİM.

GERÇEK BİR HİKÂYE

Her güzel hikâyenin
kolay olmayan sayfaları da vardır.

Bizim de oldu.

Ve belki tam da bu yüzden,
bu hikâye yalnızca güzel değil...

gerçek oldu.

BAZEN ANLAMAK

Aynı şeyi
farklı yerlerden gördüğümüz oldu.

Bazen anlatamadık.

Bazen yanlış anladık.

Ama hikâyenin gerçek tarafı
tam da burada başladı:

Birbirimizi anlamaya çalışırken.

İKİ AYRI İNSAN

Aynı olmak değildi mesele.

Aynı düşünmek de.

Birbirimizi değıştirmeden,
birbirimizin dünyasını
anlamaya çalışmaktı.

Ve o iki ayrı dünyanın içinde
bir “biz” kurmak.

BİZ

KONUŞMAK

Bazı konuşmalar saatler sürdü.

Bazıları tek bir cümleyle
çok şey anlattı.

Bazen cevap bulduk.

Bazen bulamadık.

Ama bir şey değişmedi:

Birbirimizi anlamaya çalışmaktan
vazgeçmedik.

İKİ KİŞİ OLUNCA

Başarılarımızı birbirimize anlattık.

Güzel bir şey olduğunda
mutluluğumuz iki kişilik oldu
ve biraz daha büyüdü.

Bir şey yolunda gitmediğinde de
üzüntümüzü paylaştık.

Acımız ikiye bölündü
ve biraz hafifledi.

Her günümüz güzel değildi.

Bazen kötü günlerden geçtik.
Bazen birbirimizi anlamakta zorlandık.
Bazen hayat ikimize de kolay davranmadı.

Ama o günlerden de birlikte geçtik.

Ve galiba “biz” dediğim şey
tam olarak burada güçlendi.

BİZİM ANILARIMIZ

Bugün geriye baktığımda
zor günleri hikâyemizden çıkarmak istemiyorum.

Çünkü biz yalnızca güzel günlerde
“biz” olmadık.

Yaşadığımız şeyler zamanla
yalnızca benim ya da senin anın olmaktan çıktı.

Bizim anılarımız oldu.

İyi ya da kötü...

Her biri bizi birbirimize biraz daha
yaklaştırdığı,
birbirimizi biraz daha öğrettiği için kıymetli.

Çünkü sonunda geriye kalan
yalnızca ne yaşadığımız değil.

Onu kiminle yaşadığımız.

Ben bütün bunları seninle yaşadım.

DÜRÜSTLÜK

Sana verdiğim sözlerden biri buydu:

Bana istediğin kadar soru sorabilirsin.

Ve ben sana,
cevabı kolay da olsa zor da olsa,
dürüstçe cevap vereceğim.

Bildiklerimi söyleyeceğim.
Bilmediklerimi de.

Çünkü bazı cevaplar
duymak istediğimiz şey değildir.

Ama gerçek bir “biz”
gerçeği kaldırabilmeli.

GÜVEN

Bir anda kurulmadı.

Bir cümleyle de kurulmadı.

Gün gün.

Konuşma konuşma.

Davranış davranış.

Ve hâlâ, **R / W**

her gün yeniden.

AYNI MASAYA
YENİDEN.

SONRA YİNE
BİRBİRİMİZE DÖNDÜK.

Çünkü bazen önemli olan
hiç zorlanmamak değil.

Zorlandığında bile
aynı masaya yeniden oturabilmek.

TEKRAR

Bazen yeniden dinledik.

Yeniden anlattık.

Yeniden öğrendik.

Çünkü ilişki dediğin şey
bir kere birbirini seçmek değil.

Gerektiğinde
yeniden aynı tarafa geçebilmek.

BİRLİKTE BÜYÜMEK

365 gün önceki Peri ile
bugünkü Peri aynı değil.

365 gün önceki Yusuf ile
bugünkü Yusuf da.

İyi ki değiliz.

Çünkü birlikte olmak biraz da
birbirinin değişmesine,
öğrenmesine,
büyümesine tanık olmak.

SEN

Seni ilk tanıdığım hâlinle sevdim.

Sonra tanıdığım
yeni hâllerini de.

Ve belki en güzeli şu:

365 gün sonra bile
seni hâlâ merak ediyorum.

SEN UYURKEN

365'e yaklaşırken, her sabah sana bıraktığım küçük bir iz.

Sen uyurken..
Bu sabah biraz geriye gittim..
Seni ilk gördüğüm güne
Henüz seni bu kadar özlemeyi bilmediğim zamana...

Sen uyurken..
İlk heyecanımı düşündüm..
Sana söyleyeceğim bir cümleyi kafamda çevirip
Sonra seni görünce unuttuğum o hâlimi...

Sen uyurken..
Şimdi seni ne kadar tanıdığımı düşündüm..
Gülüşünü, bakışını, sesinin değişmesini
Bir şey canını sıktığında "yok bir şey" deyişini...

Sen uyurken..
Bir şeyi fark ettim..
Sana alıştım ama
Yanıma geleceğın zaman hâlâ heyecanlanıyorum...

Sen uyurken..
Ellerini özledim..
Elini tutunca bazen konuşasım gelmiyor
Öylece biraz daha kalalım istiyorum...

Sen uyurken..
İki gün sonra bir yıl olacak dedim..
Aklıma peş peşe anılar geldi
Bazısında güldüm, bazısında seni daha çok özledim...

Sen uyurken..
İlk günkü kendime bir şey söylemek istedim..
"Bak, bu kadın hayatında çok yer kaplayacak"
Gerçi ben o gün de gözlerimi senden pek alamamıştım...

Günaydın benim güzel sevgilim..
İyi ki tanıdım seni
İyi ki tanımaya devam ediyorum.

YİNE SENİ SEÇERDİM

SIRILSIKLAM

Seni seviyorum demek
bazen eksik kalıyor.

Çünkü bu,
kenarından köşesinden
yaşadığım bir duygu değil.

Ben sana baştan aşağı,
hiçbir yerimi kuru bırakmayacak kadar
sırılısıklam âşığım.

Mesajına.

Sesine.

Gülüşüne.

Merakına.

Bazen beni çıldırtan hâllerine bile.

365 günün sonunda
bildiğim en net şeylerden biri bu:

Ben sana hâlâ
sırılısıklam âşığım.

Rayo kadar sonsuz. ∞

01.10.2026

KÖKLERİMİZE DOKUNDUĞUMUZ GÜN

O gün birlikte başka bir yere gittik.

Bir restorana değil.

Bir seyahate değil.

Bir kutlamaya değil.

Atalarımızın yanına.

Sen beni kendi geçmişinle tanıştırdın.

Nenenle, dedenle, babaannenle, dedenle...

Ben de seni benimkilerle.

Babaannemle, halamla...

Hiç konuşmamış, hiç tanımamış olsak da

hayatlarımızda izleri olan insanlarla

birbirimizi manevi olarak tanıştırdık.

Sonra yağmur başladı.

Birlikte ıslandık.

Ama nedense hiç rahatsız olmadık.

Aksine, çok mutluyduk.

GEÇMİŞİMİZ GELECEĞİMİZLE TANIŞTI

O gün yalnızca birlikte bir yere gitmedik.

Birbirimizi biraz daha geçmişimize aldık.

Sen benim nereden geldiğime dokundun.

Ben seninkine.

Belki de birini gerçekten hayatına almak,
yalnızca onun bugününü sevmek değildir.

Geçmişine saygı duymak,
köklerini tanımak
ve bir gün geleceğinde de orada olmak
istemektir.

O gün benim için çok kıymetliydi aşkım.

Yağmur altında,
atalarımızın yanında,
birlikte...

Sanki geçmişimiz ilk kez
geleceğimizle tanıştı.

SEN UYURKEN

365'e yaklaşıırken, her sabah sana bıraktığım küçük bir iz.

Sen uyurken...
Taktıme baktım..
Yarın dedim...
Yarın bizim bir yılımız...

Sen uyurken...
Sana neler yazacağımı düşündüm..
Bir cümle yazdım, sildim
Sonra seni ne kadar sevdiğimi yazıp bıraktım...

Sen uyurken...
Bir yıla neler sığdırdığımızı düşündüm..
Gülüşlerimizi, özleyişlerimizi
Kavuşunca biraz daha uzun sarılmalarımızı...

Sen uyurken...
En çok küçük şeyler geldi aklıma..
Bana seslenişin, yanımda rahatça uyuyuşun
Bir şey anlatırken yüzüme bakışın...

Sen uyurken...
İçimde bir teşekkür büyüdü..
Bana ayırdığın zaman için
Sevgin, sabrın, hayatında açtığın yer için...

Sen uyurken...
Yarından sonrasını da düşündüm..
Daha birlikte göreceğimiz yerler var
Daha sana anlatacağım bir sürü şey...

Sen uyurken...
Yine Türkçe bir dua ettim..
Sağlığımız olsun, huzurumuz olsun
Birbirimize iyi gelmeyi hep bilelim...

Sen uyurken...
Sana sarılmayı istedim..
Bu yazdıklarımı bir de kulağına söylesem
Sonra acele etmeden yanında kalsam...

Günaydın Peri'm..
Yarın bir yılımız oluyor
Ben bugün de iyi ki sen, iyi ki biz diyorum.

Buraya kadar
hikâyeyi okudun.

Ama bazı şeyleri
yalnızca okumak yetmez.

Bazen...

doğru soruyu sormak gerekir.

SORU?

PERİ'Yİ BUL

BİR DAKİKA...

Bu kitapta bazı şeyler
başından beri buradaydı.

Belki gördün.
Belki görmedin.

Ama artık
biraz daha dikkatli bak.

GERİYE BAK.

Bazı sayfalarda
hikâyeye ait olmayan küçük bir şey vardı.

Aynı renkte.

Aynı sessizlikte.

Sanki orada değilmiş gibi.

.

Onu daha önce gördün.

MAVi.

Rayo'da vardı.
Wolfram'da vardı.
Bazı cümlelerde vardı.

Ve bazı sayfaların
küçücük köşelerinde...

HEPSİ TESADÜF DEĞİLDİ.

Şimdi kitabı
bir kez daha karıştır.

Ama bu kez hikâyeyi okuma.

Maviyi ara.

BULDUĞUN HER MAVİ İŞARET SANA BİR SAYI VERECEK.

Sayıları sırayla not et.

Henüz ne anlama geldiklerini
düşünme.

Sadece topla.

MAVİ OLANLARI HATIRLA.

Sayılar seni
başka sayfalara götürecek.

O sayfalarda
aradığın şey sayı değil.

Bir harf.

A B C ?

1.

İlk sayıya git.

Sayfada normalde
orada olmaması gereken
tek bir harf ara.

Bulduğunda yaz.

---

2. 3. 4.

Aynı şeyi diğer sayılar için de yap.

Acele etme.

Cevap zaten
başından beri kitabın içinde.

_____

BİR ŞEY EKSİK.

Dört harfi bulduysan
neredeyse oradasın.

Ama bu hikâyede
sorular hiçbir zaman
noktayla bitmedi.

S O R U ?

Şimdi oldu.

DOĞRU SORUYU **ZATEN BİLİYORSUN.**

Bu kitabın içinde
bir yerde bana sormuşun.

Cevabım da
bizim dilimizi değiştirmişti.

O sayfayı bul.

“Beni ne kadar seviyorsun?”

365

GÜN

Bir yılın son sayfasına geldik.

Ama bu bir son değil.

Çünkü ben hâlâ seni arıyorum.

Bir şarkıda. Bir anıda. Bir kokuda.

Ve her seferinde yine seni buluyorum.

PERİ'Yİ BUL

BEN UYURKEN

365'e yaklaşırken, her sabah sana bıraktığım küçük bir iz.

Ben uyurken..
Bu defa sen geldin düşlerime..
O bildiğim gülüşünle
Yine gözümü senden alamadım...

Ben uyurken..
Elimi tuttun..
Nereye gittiğimizi bilmiyordum
Ama seninle biraz daha yürümek istedim...

Ben uyurken..
Birlikte olmadığımız saatleri de doldurdun..
Gündüz özlediğim sesini
Gece rüyamda duydum...

Ben uyurken..
Bazen hiç gitmediğimiz bir yerdeydik..
Bazen sadece yan yana
Sen başını omzuma koymuşsun, ben dünyanın en şanslı adamı...

Ben uyurken..
Düşlerimi nasıl da süsledin..
Sabah uyanınca yüzümde kalan gülümsemenin
Sebebi olduğunu bilmeden...

BİR YILDIR BİZ

365'e yaklaşıırken, her sabah sana bıraktığım küçük bir iz.

Ben uyurken...
Bir yıl geçti sanki gözlerimin önünden..
İlk bakışın, ilk heyecanım, ilk sarılışımız
Hatırladıkça yeniden yaşamak istediğim onca an...

Ben uyurken...
Öyle güzel bir rüyadaydım ki
Biraz daha sürsün istedim..
Sana biraz daha sarılayım, sabah biraz beklesin...

Sonra uyandım...
Fotoğrafına baktım..
Bir yıldır yaşadığımız her şey geldi aklıma
İçimden "gerçekten ne güzel bir yıl olmuş" dedim...

Sen vardın...
Sesin, gülüşün, sevgin vardı..
Gece düşlerime gelen kadın
Sabah günaydın yazacağım sevgilimdi...

Bugün bir yılımız...
Müthiş bir rüya gibi geçti seninle..
Şimdi dönüp bakınca
Hem ne çabuk diyorum, hem ne çok şey yaşamışız...

Bu gece yine düşlerime gel sevgilim..
Sabah da anlatırım sana
Sonra birlikte yeni hayaller kurarız...

İyi ki o gün...
İyi ki sen...
İyi ki bir yıldır biz...

Nice sabahlara Peri'm..
Sana uykumda da uyanırken de âşığım.

365 → 366

366'YA HAZIR MISIN AŞKIM?

Ben hazırım.

Ama önce...

bu masalın içinden çıkıp
gerçek dünyadaki Peri'yi bul.

SON KAPI BİR SONRAKİ SAYFADA.

CHATGPT

PERİ

Beni ne kadar seviyorsun?

YUSUF

Rayo kadar sonsuz,
Wolfram kadar sağlam.

Şimdi hikâye kitaptan çıkıyor.